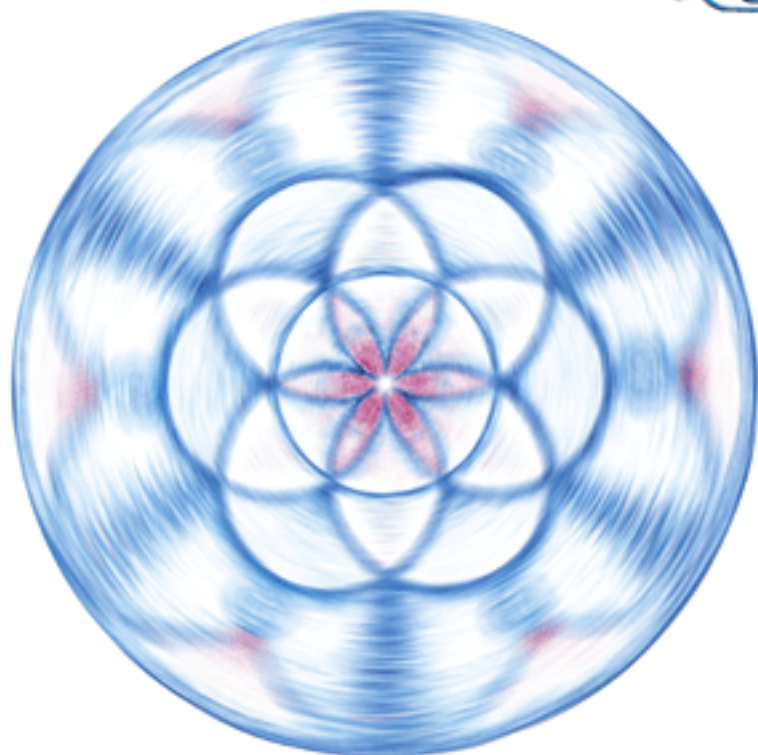


VÄIKESE INGLI LOOD



Kas on Jumal?

LEIA A. STINNETT

VÄIKESE INGLI LOOD



Kus on Jumal?

Kirjutanud ja joonistanud
Leia A. Stinnett

Originaaltiitel:

Where Is God?

Avaldatud lepingu alusel kirjastusega

Light Technology Publishing

Eesti keelde tõlkinud

Lembe Rohuväli

Toimetanud

Riina Grethiel Leppoja

Trükitud trükikojas Bookmill

ISBN: 9985-9642-5-X

© 1996 Leia Stinnett

© Tõlge eesti keelde. OÜ Valgusesaar, 2005

Esikaanel tervendav mandala "Eluseeme"

© Riina Grethiel, 2005

www.valgusesaar.ee

Kus on Jumal?





John oli väga armas ja teadmishimuline väike poiss. Kui ta millestki innustunult rääkis, pildusid ta säravad pruunid silmad sädemeid. Poisi paremale silmale langes aga helepruun juuksetukk, mis peitis ta uuriva pilgu osaliselt maailma eest.

John armastas väga kõige üle juurelda. Vahel võttis ta mõne asja koost lahti, et näha, mis seal sees on. Veel meeldis talle lugeda raamatuid erinevate maade ja Maa peal asuvate põnevate paikade kohta. Teda huvitas kõik, mis puudutas inimesi, loomi, taimi ja isegi putukaid. Ta soovis kõige kohta võimalikult palju teada saada.

Kõige rohkem armastas John uurida õhtuses taevas säravaid tähti. Ta laotas teki



õuemurule, pikutas seal tundide kaupa ning vaatas tähti.

Ikka ja jälle puutus talle silma üks kiirgav täheke, mis oleks justkui poisile taevast vastu vilkunud.

Tähte silmitsedes tuli Johnile nii mõnigi kord pähe küsimus: „Kes on Jumal? Kus Ta elab?“

Niikaua kui John ennast üldse mäletas, oli mõte Jumalast alati ta südame soojuse ja armastusega täitnud. Kui ta aga kelleltki teiselt Jumala asupaiga või olemuse kohta aru päris, siis ei paistnud küll keegi teadvat vastust, mis oleks poisile õige tundunud.

Tegelikult sai ta oma küsimusele nii palju erinevaid vastuseid, et oli sellest täiesti segadusse aetud. Ometi uskus John, et tema lihtsale küsimusele peab leiduma ka lihtne vastus. Seepärast tegi ta kindla otsuse välja uurida, kes on Jumal, kus Ta elab ja

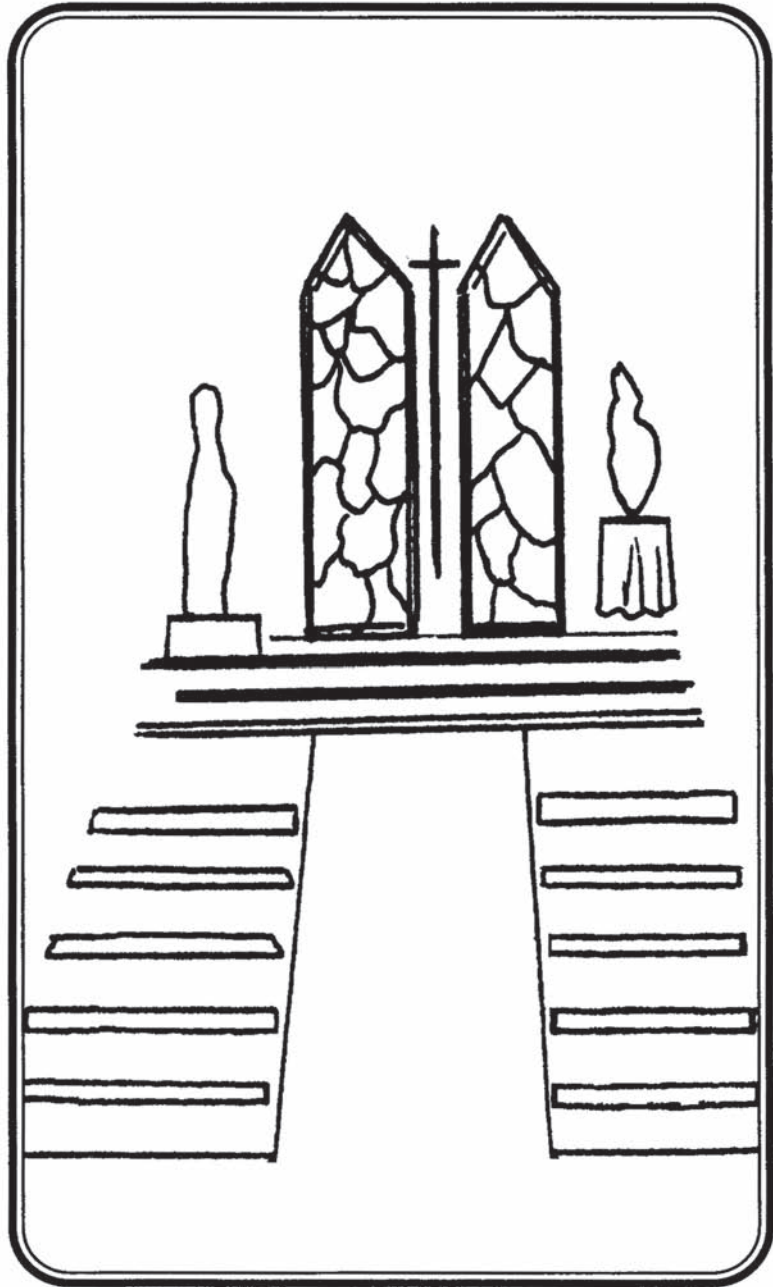
miks Ta end niimoodi kõigi eest varjab.

Kui John koos oma vanematega uude linna kolis, käisid nad perega igal pühapäeval erinevas kirikus, et leida enda jaoks kõige sobivam pühakoda.

Nende otsingute käigus koges John, et inimesed mõistavad Jumalat väga erinevalt.

Igal pühapäeval pani poiss selga tumesinise ülikonna, valge särgi ja puna-valge kikilipsu. Hõõrudes läikima oma mustad pidukingad, tundis ta juba ette rõõmsat elevust, kuna lootis, et viimaks ometi saab ta teada kogu tõe Jumala kohta.

Kirikuid külastades pani John tähele, kui erinevad need tegelikult on. Mõni kirik tundus nii väike ja oli väga lihtsalt sisustatud. Teised jälle olid hästi suured ja võimsad, kaunivärviliste vitraažakende ning uhkete kujudega, mis kujutasid Jeesust ja ingleid.



Jumal = Hea

Põrgu = Paha ?



Kuid vaatamata välistele erinevustele, olid kõik pühakojad millegi poolest sarnased. Nimelt usuti, et just seal elabki Jumal.

Kirikus viibides tundis John küll rahu, armastuse ja kaitstuse tunnet, kuid et kirikuhoones Jumal ise elanud oleks, selles ei olnud ta küll nii sügavalt veendunud.

Erinevate kirikuõpetajate jutlused panid teda aga veelgi enam kahtlema, eriti siis, kui ta kuuldud sõnumite üle järele mõtlema hakkas.

Enamik jutlusi tekitasid Johnis tunde, et Jumal on oma rahvast, oma lastest, kuidagi täiesti eraldi. Jumalat kirjeldati küll kui armastavat Isa, kes oma maapealsetel lastel alati silma peal hoiab, kuid kes on armulik ainult siis, kui Tema reegleid järgitakse. Ent kui reegleid rikutakse, järgneb alati karistus.

Ühes linna vanimas kirikus tegutsev eakas hingekarjane pidas aga sellise jutluse, mis ajas Johnile lausa kananaha ihule.

Jutlustaja arendas seda karistamise teemat üha edasi ja edasi ning kirjeldas ka põrgut, kuhu saadetakse kõik Jumala seadusi rikkunud inimesed.

„Kuidas on see võimalik, et armastav isa saadab oma lapsed nii jubedasse kohta?“ juurdles John. Sel juhul on Jumal ju hirmuäratav ning Teda peaks kartma...

Ühel päeval istus John jälle niheledes kõval kirikupingil, lootuses oma küsimusele siiski vastust saada. „Täna saan ma teada, kes on Jumal ja kust teda leida,“ tegi ta korraga kindla otsuse. Ja nõjatudes kõvale seljatoele sulges poiss silmad.



Oma kujutlustes nägi ta end roosa pilvekesena üles taeva poole hõljumas. Kui ta seal niimoodi üha kõrgemale ja kõrgemale hõljus, jäi kirikuõpetaja hääl järjest nõrgemaks ning kostis viimaks vaid vaevu poisi kõrvu.

Korruga oli ta aga tagasi maa peal, sest nüüd jõudsid õpetaja sõnad tema teadvusesse.

Nimelt kõneles kirikuõpetaja parajasti Jumala seadustest, Tema kümnest käsust. Ta kuulutas, et kui soovime kindlustada endale kohta taevas, tuleb meil kümnest käsust kinni pidada. Ja kirjeldades patte, mida inimesed teevad, muutus õpetaja Smithi hääl väga rangeks.

Mis asi see patt veel on? Kulm kortsus juurdles John selle küsimuse üle sügavalt.





Nüüd rääkis õpetaja Smith, et Jumala seaduste rikkumine ongi patt. Ja kuigi Jumal oli halastav, peab pattu teinud inimene Jumalalt andestust paluma. Lisaks pidi see inimene lubama mitte kunagi enam eksida. Sest kes meelt ei paranda, saab kindlasti karistada.

Johni arvates oli see just nagu kodus. Kui teed pahandust, keelatakse sulle mõni su lemmiktegevus. Kui aga teed vanemate tahtmist, lubatakse sulle midagi, mida neilt palunud oled.

Kõik tundus kuidagi liiga lõplik. Ühel pool oli hea ja teisel pool halb. Kui oled tubli, saad autasu. Kui sa aga tubli ei ole, saad karistada. Johni meelest siin miski ei klappinud, nii see lihtsalt ei saanud olla.

Kuna John oli väga teadmishimuline, ei leppinud ta niisama lihtsalt kiriku poolt pakutava sõnumiga. Tegelikult ajas see kõik teda päris suurde segadusse.

Ta oli küll nõus, et kirik on vaimne keskus, kuhu inimesed saavad alati tulla, et jagada ja vastu võtta armastust ning meenutada Jumalat. Poiss mõistis ka seda, et kirikute tähtsus seisneb eelkõige selles, et olid olemas paigad, kus inimestele Jumala sõnumitest räägiti. Ka aitas usk inimestel end oma elus õnnelikumana tunda.

Kuid midagi näis ikkagi puudu olevat. Miski siin päriselt ei klappinud. Ja mitte ühegi kirikuõpetaja suust ei kuulnud ta oodatud vastust. Kus oli Jumal? Kes oli Jumal? Kas

Kirjastuse Valgusesaar raamatusari indigolastele ja nende vanematele!

www.valgusesaar.com

VÄIKESE INGLI LOOD



Kirjutanud ja joonistanud Leia A. Stinnett

Inspireerituna peaingel Miikaeli poolt, on Leia Stinnetti sulest sündinud mitmeid imelisi ja sügavasisulisi raamatuid – eesmärgiga edastada nii lastele kui nende vanematele praegusel ajastul järjest olulisemaks muutuvaid sõnumeid. Väikese Ingli Lood on mõeldud eelkõige uuele, ka INDIGOLASTEKS nimetatud põlvkonnale, äratamaks neis lastes peituvaid võimeid ning avamaks nende kaasasündinud tarkust.

See raamatusari sisaldab südantavavaid ja paljudele olulistele küsimustele võimalikke vastuseid pakkuvaid jutustusi, samuti laste, aga ka nende vanemate vaimset teadlikkust ning tunnetamisvõimet arendavaid harjutusi, meditatsioone ning ülesandeid, mis toetavad meie vaimset kasvu ning on abiks eneseleidmise teekonnal. Raamatukeste sõnumid on lihtsad ja universaalsed ning nende loomise eesmärgi võib kokku võtta kord Miikaeli poolt Leiale öeldud sõnadega: “Koo*s aitame lapsi...*”

Avastades tšakraid

Õpime tundma, äratama ning tasakaalustama
oma kehas asuvaid energiakeskusi.

Ingel palus mul jätta teiega hüvasti

Ühe väikese poisi siit maailmast lahkumise kogemus.

Üks punane roos

Kaunis lugu andestamise, kaastunde,
armastuse ja jagamise õppetunnist.

Ühtsusevärv

Jutustus eraldumise õppetunnist ja selle ületamisest armastuse abil.

Kes kardab pimedust?

Kuidas sina oma hirmudest jagu saad?
See raamat räägib loo poisist, kes õppis oma hirme ületama.

Kus on Jumal?

Jutustus poisist, kes tahtis teada saada, mida sõna
„JUMAL“ siis ikkagi tähendab.

Sild kahe maailma vahel

Lugu tähelaps Saarast ja tema imepärastest võimetest.



Eestikeelset infot indigolaste kohta leiate:

www.valgusesaar.ee/indigo.htm

